

16

MYRUNTERSØKELSER I NORD-TRØNDELAGE. FORELØPIG OVERSIKT OVER
OPPSØKTE MYRER.

av Asbjørn Moen.

Universitetet i Trondheim, Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab,
Museet. Trondheim, november 1975.Oppdragsgiver : Miljøverndepartementet, Avdelingen for naturvern og
friluftsliv, Oslo-Dep., Oslo 1.

Undersøkelser av myrene i Nord-Trøndelag i forbindelse med landsplan for myrreservater er utført i årene 1969-1975. Fra undersøkelsene i 1969 foreligger rapport (Moen 1969). Foreliggende rapport er utarbeidet etter ønske fra Miljøverndepartementet, og inkluderer 67 lokaliteter oppsøkt i forbindelse med myrreservatplanarbeidet i fylket.

Vernevurderingene er foreløpige, og det tas forbehold om endret vurdering når materialet er ferdig bearbeidet, og når en har fått vurdert noen flere lokaliteter. Særlig er det nødvendig å oppsøke noen flere myrer i den nordligste del av fylket, og dette er det meningen å gjøre i 1976. Endelig rapport for Nord-Trøndelag kan da først foreligge etter sommeren 1976.

I Steinkjer kommune er en rekke eksentriske høgmyrer gitt verneverdi 1b-2. Det er særlig aktuelt å få vernet 2-3 av disse, f.eks. Bågåmyra, Økstadmyre (m. Elimyra) og Kvitmyr. Men alternativer fins i dette området.

Metode i felt, kriterier for vern osv. følger det vanlige mønster for undersøkelsene utført ved landsplan for myrreservater i Sør-Norge, jfr. Moen (1973). Det er myrenes utforming (hydrotopografi) og vegetasjon som er vurdert, mens f.eks. myrenes fugleliv ikke er trukket inn ved vernevurderingene. Skalaen brukt ved de foreløpige vernevurderingene er som vanlig:

- 1a: Særlig verneverdig internasjonalt.
- 1b: Særlig verneverdig nasjonalt.
- 1c: Særlig verneverdig nasjonalt, spesialområder (små myrer).
- 2 : Verneverdige myrer av landsdelsinteresse.
- 3 : Verneverdige myrer av lokal interesse.
- 4 : Mindre verneverdige myrer.
- 5 : Myrer uten verneverdi.

For hver lokalitet er det oppgitt følgende: Foreløpig vernevurdering, kommune, nærmere geografisk benevnelse/beliggenhet, høyde over havet, lokalisering etter UTM-systemet, navn og nummer på kartblad i serie M 711, som dekker lokaliteten, dato oppsøkt, kort beskrivelse:

- 2-3 Grong, Moamyra i Harran. 90-100 m o.h. UM 80, 62.
 Harran 1824 III. 24.7.-69.
 Ombrotrof myr (omtalt hos Moen 1969, V. s. 3).
- 3 Leka, S.f. Horrffjellet. 60 m o.h. PT 22,17.
 Leka 1725 III. 3.7.-70.
 Bakkemyrer og flatmyrer med ekstremrik vegetasjon, små myrer i mosaikk med hei.
- 2-3 Leka, Myr ved Kvaløen. 60 m o.h. PT 25,23-24
 Leka 1725 III. 3.7.-70.
 Flatmyrer med dels meget rik vegetasjon. Påvirka av tekniske inngrep.
- 3-4 Leka, V.f. Rauberg. 30 m o.h. PT 19-20,18
 Leka 1725 III. 4.7.-70.
 Myrer i mosaikk med heivegetasjon.
- 3-4 Leka, Myrområder Ø. f. Skei. 30 m o.h. PT 28-29,22.
 Solstad 1725 II. 4.7.-70.
 Store myrer, men ingen av de oppsøkte hadde høy verneverdi p.g.a. tekniske inngrep. Det er mulig at en noenlunde intakt område kan finnes?

- 1a Levanger/Stjørdal, Myrene i øvre Forradalsområdet.
400-550 m o.h. PR 20-34,50-60. Levanger 1722 III. 1969-73.
Bakkemyrer, flatmyrer og terrengdekkende myrer (jfr.
Moen 1969, 1973, Moen & Moksnes 1970).
- 2-3 Levanger, Myrer Ø.f. Håldertjønna. 300 m o.h. PR 24,63
Levanger 1722 III. 20.7.-69.
Flatmyrer, små bakkemyrer og elementer av ombrotrof myr.
Dels rik vegetasjon.
- 1c Levanger, Myr SV. f. Langåsdammen. 190-200 m o.h.
PR 13-14,65. Levanger 1722 III. 21.8.-73.
Myrene ved Masteråstj. og Matbergstj. er grøfta, mens myra i
SØ har høg verneverdi. Dette er flatmyr med elementer av
bakkemyr og ombrotrof myr. Dels ekstremrik vegetasjon med
interessant flora.
- 2 Levanger, Skjevelås-Veråsmyra. 180-190 m o.h. PR 14,56-57.
Levanger 1722 III. 19.7.-69.
To ombrotrofe myrkompleks S for vegen. En del flatmyr-
elementer i kantene med dels meget rik vegetasjon. Noe på-
virke av tekniske inngrep.
- 1b-2 Namdalseid, Myrer NV. f. Almlia. 300-320 m o.h. PS 03-04,14-17
Holden 1623 II. 10.9.-75.
Flatmyrer, bakkemyrer og terrengdekkende myrer i et stort myr-
landskap. Fattig vegetasjon dominerer mens små flekker har
rikere vegetasjon.
- 1b Namdalseid, Myrer Ø.f. Hegdølin. 200 m o.h. NS 99,20-22
PS 00,20-22. Holden 1623 II. 19.7.-73.
Flatmyr, bakkemyrer og elementer av ombrotrof myr (dels
terrengdekkende) i mosaikk. En god del rik myrvegetasjon
(jfr. Vie 1974).

- 2 Namdalseid, V.f. Finnvollvatnet. 180-400 m o.h.
 NS 91-95,15-18. Holden 1623 II. 18.7.-73.
 Flatmyrer og bakkemyrer dominerer. Mest fattigmyr-
 vegetasjon, noe rikere.
- 3-4 Namdalseid, V.f. Furudalsvatnet. 200-300 m o.h. NS 93-95,16-17.
 Holden 1623 II 18.7.-73.
 Mange småmyrer, mest flatmyrer og bakkemyrer. Det meste har
 fattigmyrvegetasjon.
- 3-4 Namsskogan, Stormyra-Brekkvasselv. 230 m o.h. VM 08,92
 Brekkvasselv 1824 I. 25.7.-69.
 Bakkemyrer og flatmyrer med dels rik vegetasjon (jfr. Moen
 1969, V. s. 3). Noe påvirka av tekniske inngrep.
- 4 Namsskogan, Bakkemyrer ved Brekkvasselv. 240 m o.h. VM 09,93
 Brekkvasselv 1824 I. 25.7.-69.
 Bakkemyrer med dels rik vegetasjon. For små partier intakt.
- 3-4 Namsskogan, Ved Brekkvatnet. 240 m o.h. VM 08,90
 Brekkvasselv 1824 I. 25.7.-69.
 Varierte myrer, mest bakkemyrer men og flatmyr og ombrotrof
 myr. En god del rik vegetasjon. Mye grøfting. Det er mulig
 at mer verneverdige myrer fins i området enn de vurderte.
- 5 Namsskogan, Myr ved Envollen. 280 m o.h. VM 13,98
 Brekkvasselv 1824 I. 25.7.-69.
 Grøfter gjør de oppsøkte myrene uaktuelle. Rike bakkemyrer
 i området.
- 1c-(2) Namsskogan, Ausvassråstormyra og Dikkelmyra. 300-400 m o.h.
 UM 95,85. Brekkvasselv 1824 I. 20.7.-72.
 Bakkemyrer, flatmyrer og strengmyrer. Dels rik vegetasjon,
 tidligere slåttemyrer (jfr. Moen 1972a).

- ? Namsskogan, Stormyra, Strompdalen. 250 m o.h. UM 88-89,85
Kongsmoen 1824 IV. 20.9.-72.
Bakkemyrer, flatmyrer og strengmyr med rik vegetasjon.
Veger, grøft og dykringsplaner reduserer verneverdien
(jfr. Moen 1972a).
- (2)-3 Namsskogan, Myrer NØ. f. Tveråa. 300 m o.h. UM 87-88,86-87
Kongsmoen 1824 IV. 20.7.-72.
Bratte bakkemyrer, mest fattig, men og rikere vegetasjon
(jfr. Moen 1972a).
- ? Namsskogan, Myrer V. f. Lindsetmoen. 250 m o.h. UM 90-91,83-84.
Kongsmoen 1824 IV. 25.7.-69.
Bakkemyrer, flatmyrer og strengmyrer med til dels ekstremrik
vegetasjon. Små myrer i område med mye grøfter. Dersom
alternativer ikke fins har myrene verneverdi. Vurderes senere.
- 2-3? Namsskogan, Ved Stormoen. 200 m o.h. VN 15-16,05-06.
Røyrvik 1924 IV, Brekkvasselv 1824 I. 25.7.-69.
Stor flat myr, vekslende ombrotrof og fattig vegetasjon. En
del tekniske påvirkninger. Vernealternativer kan finnes.
- (1b)-2 Overhalla, Stormyra ved Hammer. 50 m o.h. PS 32-33,54.
Overhalla 1723 I. 24.7.-69.
Ombrotroft kompleks med flatmyrpartier med fattig vegetasjon
(jfr. Moen 1969, V. s. 3).
- 4 Nærøy, Ved Gravvik kirke. 30-60 m o.h. PT 30,10
Foldereid 1724 I. 5.7.-70.
Lita myr N for vegen med variert vegetasjon, mest fattigmyr.
- ? Nærøy, Gravvik v./Halbusvatnet. 70 m o.h. PT 34,08
Foldereid 1724 I. 5.7.-70.
Variert myrområde som kan ha verneverdi, men som må vurderes
mot andre lokaliteter i området. Dette blir gjort senere.

- 2? Nærøy, Gravvik v./Lavvatnet. 70 m o.h. PT 30-31,05
Foldereid 1724 I. 5.7.-70.
Store myrområder, variert utforming og vegetasjon, bl.a. med
ekstremrikvegetasjon. Kan være særlig verneverdig, men må
vurderes mot flere lokaliteter.
- 3-4 Nærøy, Gravvik, v. Skogstad. 70 m o.h. PT 31,06.
Foldereid 1724 I. 5.7.-70.
Små rikmyrer med interessant flora. Myrene ved Lavvatnet er
større og mer varierte og synes å "dekke" disse.
Alternativer ellers vil bli utredet.
- 1b Snåsa, Leråmyra. 50 m o.h. UM 74,29-30
Grong 1823 IV. 24.8.-73.
Synes å være den fineste eksentriske høgmyr i Trøndelag.
Dessuten fine svartorbestand i Ø. Noe grøftepåvirka.
- 2 Snåsa, Haugamyr. 100 m o.h. UM 78,27-28
Grong 1823 IV. 24.8.-73.
Flere myrelementer som henger sammen og danner et stort myr-
kompleks der ombrotrofe elementer dominerer. Dels eksentrisk
struktur. Dessuten fuktskoger, rik myrvegetasjon. Vurderes
lågere enn Leråmyra.
- (1b)-2 Snåsa, Landsemmyra. 170 m o.h. UM 80-81,32-34
Grong 1823 IV 24.8.-73.
Stort myrlandskap av ombrotrof og fattig vegetasjon. Lite
rikmyrvegetasjon. Sumpsamfunn og fuktskoger er vanlige.
Variert område.
- 5 Snåsa, Ålmomyra. 140 m o.h. UM 81,29
Grong 1823 IV. 23.7.-69.
P.g.a. grøfting uaktuell.

- 1b-2 Snåsa, Steinkjermyra. 200 m o.h. UM 77-79,16-17
Snåsa 1823 III. 24.8.-73.
Flere km² stort ombrotroft kompleks - noe fattigmyrvegetasjon i kantene. Lite påvirkning av tekniske inngrep.
- ? Snåsa, Hafelmyra. 160 m o.h. UM 70,31-32.
Grong 1823 IV. 24.7.-69.
P.g.a. grøfting uaktuell i vernesammenheng? Dersom større areal kan vernes uten grøftepåvirkning kan myra ha verneinteresse (vernegr. 2).
- (1b)-2 Snåsa, Nøstmyrene og Seisjømyrene. 300 m o.h. UM 9,2
Jævsjø 1823 II. 23.7.-69.
Store myrlandskap, hovedsakelig flatmyrer og bakkemyrer. Noe ombrotrof vegetasjon, mens fattig vegetasjon totalt dominerer. Veldig lite rikmyr. Vern bør eventuelt sees i sammenheng med Gressåmoen nasjonalpark.
- 2-3 Snåsa, Brennmyra. 50 m o.h. UM 69-70,25,26.
Snåsa 1823 III. 29.8.-74.
Ombrotroft myrkompleks. I kantene noe minerotroft, dels rikmyr. Påvirkning av veg, grøfter o.l. i kantene.
- 3 Steinkjer, Myr Ø. for Bjørdal. 200 m o.h. PS 35,11.
Snåsavatnet 1723 II. 27.8.-74.
Ombrotrofe elementer s.m. flatmyr og svakt hellende bakkemyr. Mest fattig vegetasjon, noe rikt.
- 1b-2 Steinkjer, Bågamyra. 60 m o.h. PR 24-26,93-94.
Stiklestad 1722 IV. 22.8.-83.
Stort ombrotroft kompleks med svake eksentriske trekk på det store, sentrale elementet.
- 1b-2 Steinkjer, Okstadmyra. PR 28-29,95-96.
Stiklestad 1722 IV. 22.8.-73.
Eksentrisk høgmyr - ligger nært Elimyr, og bør i tilfellet fredes s.m. denne. Grøfter fins, men betyr lite.

- (1b)-2 Steinkjer, Elimyra. 90 m o.h. PR 29.96.
Stiklestad 1722 IV. 22.8.-73.
Eksentrisk høgmyr - isolert sett mindre verneverdi enn andre eksentriske høgmyrer i området. Bør i tilfellet vernes s.m. Okstadmyra.
- 4 Steinkjer, Stormyra. 90 m o.h. PR 30,96-97.
Stiklestad 1722 IV. 22.8.-73.
Eksentrisk høgmyr men også store minerotrofe partier. Mindre godt utvikla høgmyr enn andre myrer i området, dessuten noe grøfta.
- 1b-2 Steinkjer, Finnstadmyrene. 110 m o.h. PS 35-37,01-02.
Kvam 1723 II. 23.8.-73.
Stor myr med flere eksentriske elementer som er bra utvikla. En god del minerotrof myr med fattig vegetasjon.
- 1b-2 Steinkjer, Møytlamyra. 100 m o.h. PS 37-38,02
Kvam 1723 II. 23.8.-73.
Meget fin eksentrisk form på et stort ombrotroft element.
- 2 Steinkjer, Tangeråsmyra. 130 m o.h. PS 33-34,02-03.
Kvam 1723 II. 23.8.-73.
Eksentriske elementer bra utvikla.
- (1b)-2 Steinkjer, Røseggmyran (ved Svarva-Roseg). 80 m o.h.
PS 19-20,10-11. Steinkjer 1723 III. 22.7.-69.
De vestlige delene er veksling mellom ombrotrofe elementer og minerotrofe dråg med rik vegetasjon. Noe annen type enn de øvrige vurderte i Steinkjer. I Ø og N er mye grøfta. Et område i V er verneverdig (jfr. Moen 1969, V., s. 2).
- 5 Steinkjer, Nordtugmyrene i Beistad. 90 m o.h. PS 18,11.
Steinkjer 1723 III. 22.7.-69.
Grøfra myrer.

- 1b-2 Steinkjer, Kvitmyr. 100 m o.h. PS 32,03
Steinkjer 1723 III. 23.8.-73.
Eksentrisk høgmyr. En god del minerotroft. Variert myr m.
sterke vestlige trekk i vegetasjonen enn ellers vanlig for
myrene i området (dette gjelder og Tangeråsmyra).
- 4-5 Steinkjer, Brandsegmyra (Stormyra). 100-110 m o.h.
PS 31-32,00-01. Steinkjer 1723 III. 22.8.-73.
Eksentrisk høgmyr, fint utvikla, men dype grøfter gjør myra
lite aktuell.
- 2(?) Steinkjer, Myrområder S.f. Lømsen (Saursaunmyra). 50 m o.h.
PS 22,8-9. Steinkjer 1723 III. 22.7.-69.
Ombrotroft kompleks delt i flere elementer.
- 4 Steinkjer, Myr ved Noem. 150 m o.h. PS 36,18.
Kvam 1723 II. 22.7.-69.
Myrer ved vegen. Dels meget rik vegetasjon.
- 5 Steinkjer, Myr V.f. Leksdalsvatn, v. Hodalsaune. 80 m o.h.
Stiklestad 1722 IV. 21.7.-69. PR 26,86.
Grøfta småmyrer.
- 4-5 Steinkjer, Myrer N.f. Leksdalsvatn. 100 m o.h. PR 25-26,90-93.
Stiklestad 1722 IV. 21.7.-69.
Flere mindre eksentriske høgmyrer og flatmyrer. Ingen av de
undersøkte myrene har verneverdi.
- (1b)-2 Steinkjer, Ryggamyra og Raudmyra. 50 m o.h. PR 24-25,95-96.
Stiklestad 1722 IV. 21.7.-69.
Eksentriske høgmyrer. Ryggamyra er en god del grøfta i
kantene. Raudmyra er mest aktuell.
- 1b Stjørdal/Levanger, Myrene ved Raudåtjørnin, mellom Grønningen og
Åsantjern. 300-400 m o.h. PR 16-19,46-50.
Levanger 1722 III. 28.-29.8.-69.
Stort myrlandskap med bakkemyrer, flatmyrer og ombrotrofe
elementer, dels av terrengdekkende type. Delvis rik vegetasjon
(jfr. Moen 1969 IV, Moen & Moksnes 1970).

- 1b Stjørdal, Sondalen, myrer N.f. Sonvatna mot Ruvlen. 400-500 m o.h.
PR 15-20,30-35. Flornes 1721 IV. 27.8.-69.
Stort myrlandskap med bakkemyrer, flatmyrer og terrengdekkende myrer. Dels rik vegetasjon.
- 4-5 Stjørdal, Myrer S. og N. f. Åsantjønn. 300 m o.h. PR 18,44-45.
Levanger 1722 III. 29.6.-69.
Bakkemyrer, flatmyrer og ombrotrofe elementer. Innen det vurderte området pågår grøfting, dyrking.
- 5 Stjørdal, Myr mellom Almli-Skolmli. 300 m o.h. PR 20,44.
Levanger 1722 III. 29.6.-69.
Små rikmyrer.
- 1b Verdal, Myr N.f. Ramsåsen. 200 m o.h. PR 27,68-69.
Levanger 1722 III. 20.7.-69.
Ombrotrof myr og flatmyr. Mesteparten av det minerotrofe parti har ekstremrik vegetasjon. Rikkilder, kalkrik sjø (jfr. Moen 1969).
- 4 Verdal, Leinsmyra. 40 m o.h. PR 24,77-78.
Stiklestad 1722 IV. 21.7.-69.
Stor ombrotrof myr, uaktuell p.g.a. dyrking/grøfting.
- 2 Verdal, Skaffelimyran. 480-520 m o.h. PR 48,59-60 og
UL 51-52,59-60. Feren 1722 II. 10.9.-75.
Myrlandskap med vekslende myr og fastmark. Mest flatmyr og bakkemyr med fattig vegetasjon, små flekker med rik vegetasjon. Ombrotrofe elementer fins spredt.
- 3 Verdal, Myrer S.f. Sullia. 480-540 m o.h. UL 51-52,60-63.
Feren 1722 II. 10.9.-75.
En rekke småmyrer, det meste flatmyr og bakkemyr, noe ombrotroft. Fattig vegetasjon dominerer.
- 2 Verdal, Bellingsflata v. Svenskegrensa. 500 m o.h.
UL 64-65,64-65. Bellingen 1822 III. 8.9.-75.
Myrlandskap der flatmyrer dominerer, men der også bakkemyrer er vanlige. Ombrotrofe partier fins. Fattigmyrvegetasjon dominerer.

- 1b-2 Verdal, Brattåsen-Spjeldberget. 580-660 m o.h. UL 52-54,67.
Feren 1722 II. 9.9.-75.
Bakkemyrer dominerer, men også flatmyrer er vanlige. Mye rikmyrvegetasjon.
- 3 Verdal, Stormyra. 400-440 m o.h. UL 53-54,64-65.
Feren 1722 II. 9.9.-75.
Terrengdekkende myr - minerotrof i kantene. Grøfting o.a. inngrep har redusert verneverdien.
- 1b-2 Verdal, Storslattet, Våtmyra, Fjellmannmyra og Vollmyra.
400-450 m o.h. UL 52-53,65-66. Feren 1722 II. 3.10.-72 og 9.9.-75.
Fjellmannmyra er ei meget rik bakkemyr. De tre andre myrene er mer varierte og inneholder uten bakkemyr også flatmyr og ombrotrofe elementer.
- 2-3 Verran, Myrer i Simadalen. 280 m o.h. NR 87-88,93-94.
Verran 1622 I. 1.-2.7.-72.
Bakkemyrer, flatmyrer og ombrotrofe elementer. Små myrer, men varierte med delvis rik vegetasjon. Rikkilder med interessant flora (jfr. Moen 1972b).
- 1b-2 Verran, Myrer v. Nedre Silderen. 290 m o.h. NS 89,01-02.
Holden 1623 II. 11.9.-75.
Myrene N f. Nedre Silderen er dels ekstremrike bakkemyrer med rik flora. Her kan et for Fosen svært variert myrområde vernes.
- 3 Verran, N.f. Silderen v. Siriklumpen, Reinsjødalen. 270-400 m o.h.
NS 86-88,02-03. Holden 1623 II. 11.9.-75.
Bakkemyrer med fattig vegetasjon dominerer.

Litteratur.

- Moen, A. 1969. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Nordmøre. Foreløpig rapport fra sommeren 1969. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Trondheim, 21 s. (stensiltrykk), 9 pl.
- 1972a. Angående fredning av myrer i Strompadalen, Namsskogan. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Trondheim, 4 s. (stensiltrykk).
- 1972b. Forslag om fredning av Simadalen, Verran, Nord-Trøndelag. Flora og vegetasjon. K.norske Vidensk. Selsk. Mus. Trondheim, 7 s. (stensiltrykk).
- 1973. Landsplan for myrreservater i Norge. Norsk Geogr. Tidsskr.27(3): 173-193.
- Moen, A. & Moksnes, A. 1970. Forradalsområdet - nordtrøndersk naturperle som trues av kraftutbygging. Norsk natur 1970 (4): 14 s.
- Vie, B. 1974. Utnyttelse av snaumyr. En vegetasjons- og næringsundersøkelse på en del myrområder i Nord-Trøndelag som bakgrunn for vurdering av det biologiske grunnlag for utnyttelse til skogproduksjon, med sideblikk til andre utnyttelsesmåter. Hovedoppg. Norges Landbrukshøgskole, upubl.

